

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

(ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ)

## ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΟΚ

Το σημείο 1.4 του προσαρτήματος διατυπώνεται τώρα ως εξής:

«1.4. Επίπεδα εκπομπών:

|          |       |                                                         |
|----------|-------|---------------------------------------------------------|
| CO ..... | g/kWh | } Προσδιοριζόμενα με ένα σύστημα πλήρους/μερικής ροής.» |
| HO ..... | g/kWh |                                                         |
| NO ..... | g/kWh |                                                         |
| PT ..... | g/kWh |                                                         |

**Πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου περί διοικητικής συνεργασίας στον τομέα των έμμεσων φόρων**

COM(90) 183 τελικό — SYN 275

(Υποβληθείσα από την Επιτροπή στις 17 Μαΐου 1990)

(90/C 187/04)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100Α,

την πρόταση της Επιτροπής,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, σύμφωνα με το άρθρο 8Α της συνθήκης, απαιτεί τη δημιουργία ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα στον οποίο διασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων· ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών, των προσώπων και των υπηρεσιών απαιτεί, ιδίως, την κατάργηση των τελωνειακών ελέγχων στην Κοινότητα·

ότι, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η κατάργηση των ελέγχων στα σύνορα, αποφεύγοντας συγχρόνως την απώλεια φορολογικών εσόδων για τα κράτη μέλη, τα μέτρα φορολογικής εναρμόνισης που έχουν ληφθεί για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς και για τη μεταβατική περίοδο καθιστούν απαραίτητη την εγκαθίδρυση κοινού συστήματος διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών·

ότι οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού που προβλέπουν αυτό το σύστημα συνεργασίας αποσκοπούν στην κατάργηση

των ελέγχων στα σύνορα σύμφωνα με τους στόχους του άρθρου 8Α της συνθήκης, και όχι στην εναρμόνιση των φορολογικών διατάξεων κατά την έννοια του άρθρου 100Α παράγραφος 2· ότι είναι επίσης αναγκαίο να εφαρμοστεί αποτελεσματικά το μεταβατικό σύστημα φορολογίας, χωρίς να υπάρχουν κίνδυνοι απάτης που ενδέχεται να οδηγήσουν σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού·

ότι τα κράτη μέλη θεωρούν, εντούτοις, αναγκαία τη συνέχιση της άσκησης ελέγχων κατά το ενδοκοινοτικό εμπόριο αγαθών και υπηρεσιών, αναλόγων με τους ελέγχους που ασκούν στις εσωτερικές συναλλαγές οι οποίες υπόκεινται σε έμμεσους φόρους· ότι η απουσία τέτοιων ελέγχων μπορεί να οδηγήσει σε απάτη και φοροδιαφυγή από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, με αποτέλεσμα να παρατηρούνται απώλειες εσόδων για τον προϋπολογισμό, παραβιάσεις της αρχής της φορολογικής δικαιοσύνης καθώς και διαταραχή των όρων ανταγωνισμού μεταξύ κρατών μελών·

ότι η συνεργασία μεταξύ των διοικητικών αρχών για την έμμεση φορολογία στο εσωτερικό της Κοινότητας και μεταξύ των αρχών αυτών και της Επιτροπής, πρέπει, συνεπώς, να ενισχυθεί σύμφωνα με κοινές αρχές και κανόνες προκειμένου να διασφαλίζεται η εγκαθίδρυση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι, κατά τη θέσπιση των διατάξεων που απαιτούνται για την εφαρμογή της διοικητικής συνεργασίας, τα κράτη μέλη πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγκη διαπίστωσης της ύπαρξης και επαλήθευσης των ενδοκοινοτικών

συναλλαγών αγαθών και υπηρεσιών, δεδομένου ότι δεν ισχύουν πλέον τα είδη των ελέγχων που είχαν εφαρμοστεί στο παρελθόν για τις συναλλαγές αυτές·

ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να ανταλλάσσουν, κατόπιν αιτήσεως, πληροφορίες για συγκεκριμένες περιπτώσεις και ότι το Κράτος μέλος, από το οποίο ζητούνται οι πληροφορίες οφείλει να προβαίνει στις αναγκαίες έρευνες για να εξασφαλίσει τις πληροφορίες αυτές·

ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να ανταλλάσσουν, ακόμη και χωρίς να τους ζητηθεί, κάθε πληροφορία που θεωρείται χρήσιμη για τον έλεγχο των εμμέσων φόρων, και ειδικότερα όταν, για οποιονδήποτε λόγο, έχει διαπραχθεί ή υπάρχει το ενδεχόμενο απάτης ή φοροδιαφυγής·

ότι είναι σκόπιμο να επιτρέπεται η παρουσία οργάνων της φορολογικής αρχής για ζητήματα εμμέσων φόρων ενός κράτους μέλους στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, όταν και τα δύο κράτη μέλη το θεωρούν σκόπιμο·

ότι πρέπει να διασφαλίζεται η μη κοινολόγηση των πληροφοριών που διαβιβάζονται στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής σε μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα ώστε να γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών και των επιχειρήσεων· ότι είναι, ως εκ τούτου, αναγκαίο, εκτός αν υπάρχει εξουσιοδότηση του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που λαμβάνουν αυτές, να τις χρησιμοποιούν μόνο για φορολογικούς σκοπούς ή για τη διευκόλυνση των δικαστικών διώξεων λόγω παραβίασης της φορολογικής νομοθεσίας των κρατών μελών· ότι είναι επίσης αναγκαίο, οι αρχές των εν λόγω κρατών μελών να παρέχουν στις εν λόγω πληροφορίες τον ίδιο εμπιστευτικό χαρακτήρα που επρόκειτο να έχουν στο κράτος μέλος από το οποίο προέρχονται, εάν το τελευταίο αυτό το απαιτεί·

ότι ένα κράτος μέλος που καλείται να προβεί σε έρευνες ή να παράσχει πληροφορίες πρέπει να έχει το δικαίωμα να το αρνείται, εφόσον η νομοθεσία του δεν επιτρέπει στη φορολογική διοίκηση των έμμεσων φόρων, να πραγματοποιεί τις έρευνες ή να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες για δικές της ανάγκες ή όταν η κοινοποίηση των πληροφοριών αυτών είναι αντίθετη προς τη δημόσια τάξη·

ότι η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής είναι αναγκαία για τη συνεχή μελέτη των διαδικασιών συνεργασίας και την ανταλλαγή εμπειριών στους εξεταζόμενους τομείς, με σκοπό τη βελτίωση των διαδικασιών αυτών και την επεξεργασία κατάλληλων κοινοτικών κανόνων, καθώς και την εξακρίβωση κάθε δραστηριότητας που αντιβαίνει στη νομοθεσία των εμμέσων φόρων,

#### ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΩΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

#### Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός προσδιορίζει τους όρους σύμφωνα με τους οποίους οι διοικητικές αρχές των κρατών μελών που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή της νομοθεσίας περί έμμεσης φορολογίας συνεργάζονται με τις αρχές των άλλων

κρατών μελών καθώς και με την Επιτροπή προκειμένου να διασφαλίζεται η τήρηση της σχετικής νομοθεσίας και η ορθή βεβαίωση των εν λόγω φόρων.

#### Άρθρο 2

1. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

— «*νομοθεσία περί έμμεσης φορολογίας*», όλες οι διατάξεις που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη και όλες οι κοινοτικές διατάξεις σχετικά με το φόρο προστιθέμενης αξίας και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης όπως ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1,

— «*αιτούσα αρχή*», η αρμόδια αρχή κράτους μέλους που διατυπώνει αίτηση συνδρομής,

— «*αρμόδια αρχή*», η αρμόδια αρχή κράτους μέλους προς την οποία απευθύνεται η αίτηση συνδρομής.

2. Κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τον κατάλογο των αρμοδίων αρχών που ορίζονται ως υπεύθυνες να επικοινωνούν στα πλαίσια της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Επίσης, κάθε κράτος μέλος ορίζει έναν κεντρικό φορέα ως κατά κύριο λόγο αρμόδιο για τις επαφές με τα άλλα κράτη μέλη στον τομέα της διοικητικής συνεργασίας.

Στον παρόντα κανονισμό, ως «*αρμόδιες αρχές*» νοούνται οι αρχές που έχουν οριστεί ως υπεύθυνες να επικοινωνούν, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

#### ΤΙΤΛΟΣ I

#### Διοικητική συνεργασία — Γενικές ρυθμίσεις

#### Άρθρο 3

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται μεταξύ τους και με την Επιτροπή, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, προκειμένου να διασφαλίζεται η τήρηση των εθνικών και των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τους έμμεσους φόρους καθώς και ο έλεγχος της εφαρμογής τους.

Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν μεταξύ τους κάθε πληροφορία που θεωρούν χρήσιμη για τη βεβαίωση και την είσπραξη των εμμέσων φόρων. Γνωστοποιούν επίσης στην Επιτροπή κάθε ειδικής ή γενικής φύσεως πληροφορία, εφόσον η πληροφορία αυτή παρουσιάζει ενδιαφέρον για την Κοινότητα.

#### Άρθρο 4

Η υποχρέωση για την παροχή συνδρομής που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό δεν αφορά τη γνωστοποίηση

πληροφοριών ή εγγράφων που έχουν περιέλθει στις διοικητικές αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 1 όταν αυτές δρουν κατόπιν αιτήσεως της δικαστικής αρχής.

Εντούτοις, όταν πρόκειται για συνδρομή κατόπιν αιτήσεως, η εν λόγω γνωστοποίηση πληροφοριών ή εγγράφων γίνεται σε κάθε περίπτωση που η δικαστική αρχή, στην οποία απευθύνεται σχετικό αίτημα, δίνει τη συναίνεσή της.

## ΤΙΤΛΟΣ II

### Συνδρομή κατόπιν αιτήσεως

#### Άρθρο 5

1. Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί όλες τις πληροφορίες που επιτρέπουν στην αιτούσα αρχή να διασφαλίζει την τήρηση των διατάξεων που ορίζονται από τη νομοθεσία για ζητήματα εμμέσων φόρων όσον αφορά, ιδίως:

- το φόρο προστιθέμενης αξίας,
- τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης επί των βιομηχανοποιημένων καπνών,
- τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης επί των οινοπνευματωδών ποτών και επί του οινοπνεύματος που περιέχεται σε άλλα προϊόντα,
- τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης επί των ορυκτελαίων.

2. Για τη λήψη των αιτουμένων πληροφοριών, η αρμόδια αρχή ή η διοικητική αρχή προς την οποία παραπέμπεται το θέμα, προβαίνει στις κατάλληλες ενέργειες κατά τον ίδιο τρόπο ως εάν ενεργούσε για λογαριασμό της ή κατ' αίτηση άλλης αρχής της χώρας της.

#### Άρθρο 6

Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, η αρμόδια αρχή οφείλει να προβαίνει στις κατάλληλες έρευνες ή να μεριμνά για τη διενέργεια των ερευνών αυτών προκειμένου να χορηγήσει τις αναγκαίες πληροφορίες κατά την έννοια του άρθρου 3.

#### Άρθρο 7

1. Μετά από αίτηση μιας αιτούσας αρχής, δύο ή περισσότερες από τις διοικητικές αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 2 διαβουλευούνται με σκοπό να προσδιορίσουν τις περιπτώσεις και τις διαδικασίες συντονισμένης φορολογικής εξέτασης. Κάθε ενδεχόμενη αρχή αποφασίζει εάν θα συμμετάσχει ή όχι σε συγκεκριμένη συντονισμένη φορολογική εξέταση.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως συντονισμένη φορολογική εξέταση νοείται η ρύθμιση μεταξύ δύο ή περισσότερων αρχών προκειμένου να εξετάζουν, καθεμία στο δικό της έδαφος, τις υποθέσεις έμμεσης φορολογίας προσώπου ή προσώπων για τις οποίες υπάρχει κοινό ή έμμεσο ενδιαφέρον, με σκοπό την ανταλλαγή κάθε χρήσιμης πληροφορίας που αποκτά με τον τρόπο αυτό.

#### Άρθρο 8

Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, η αρμόδια αρχή της χορηγεί κάθε βεβαίωση, έγγραφο ή επικυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που έχει στην κατοχή της ή λαμβάνει σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 5 παράγραφος 2 το οποίο αφορά τις πράξεις που διέπονται από τη νομοθεσία περί έμμεσης φορολογίας.

#### Άρθρο 9

1. Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, η αρμόδια αρχή, τηρώντας τους κανόνες που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, κοινοποιεί ή δίνει εντολή να κοινοποιηθούν στο πρόσωπο ή πρόσωπα που ορίζονται παραλήπτης, οι πράξεις ή οι αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από τις διοικητικές αρχές και αφορούν την εφαρμογή της νομοθεσίας για την έμμεση φορολογία.

2. Οι αιτήσεις για κοινοποίηση, στις οποίες αναφέρεται το θέμα της προς κοινοποίηση πράξεως ή αποφάσεως συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή, με την επιφύλαξη του δικαιώματος της εν λόγω αρμόδιας αρχής να μην απαιτεί τέτοια μετάφραση.

#### Άρθρο 10

Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, η αρμόδια αρχή της γνωστοποιεί όλες τις πληροφορίες που διαθέτει ή που λαμβάνει σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 5 παράγραφος 2, ιδίως με τη μορφή εκθέσεων και άλλων εγγράφων ή επικυρωμένων αντιγράφων ή αποσπασμάτων τους, σχετικά με πράξεις που έχουν διαπιστωθεί ή προγραμματισθεί και οι οποίες είναι ή θεωρούνται από την αιτούσα αρχή ότι είναι αντίθετες προς τη νομοθεσία περί έμμεσης φορολογίας.

Εντούτοις, η κοινοποίηση πρωτότυπων εγγράφων και άλλου υλικού γίνεται μόνον εφόσον δεν προσκρούει στις ισχύουσες διατάξεις του κράτους μέλους όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της.

## ΤΙΤΛΟΣ III

### Αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών

#### Άρθρο 11

Για τις κατηγορίες των περιπτώσεων που καθορίζονται σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 19, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ανταλλάσσουν τακτικά τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 3 χωρίς προηγούμενη αίτηση.

## ΤΙΤΛΟΣ IV

## Αυτεπάγγελτη συνδρομή

## Άρθρο 12

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών παρέχουν, όπως ορίζεται στα άρθρα 13 και 14, τη συνδρομή τους στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών χωρίς προηγούμενη αίτηση των τελευταίων.

## Άρθρο 13

1. Εφόσον θεωρείται σκόπιμο, για την τήρηση της νομοθεσίας περί έμμεσης φορολογίας, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών γνωστοποιούν, χωρίς προηγούμενη αίτηση, τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 3, των οποίων έχουν γνώση, στις αρμόδιες αρχές κάθε άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους εφόσον:

- α) η αρμόδια αρχή του ενός κράτους μέλους πιθανολογεί ότι υπάρχει διαφυγή έμμεσων φόρων σε άλλο κράτος μέλος·
- β) ένα πρόσωπο που είναι υποχρεωμένο να καταβάλει έμμεσο φόρο επιτυγχάνει μείωση ή απαλλαγή εμμέσου φόρου στο ένα κράτος μέλος, η οποία συνεπάγεται αύξηση του εμμέσου φόρου ή υποχρέωση καταβολής εμμέσου φόρου στο άλλο κράτος μέλος·
- γ) η αρμόδια αρχή κράτους μέλους πιθανολογεί ότι ένα πρόσωπο, χωρίς να έχει το σχετικό δικαίωμα, επιτυγχάνει μείωση του έμμεσου φόρου, από εικονικές μεταφορές αγαθών ή υπηρεσιών μέσω μιας ή περισσότερων χωρών, ιδίως μεταξύ εμπορικών ενώσεων που συνδέονται στενά·
- δ) κατόπιν πληροφοριών που διαβιβάζονται στο ένα κράτος μέλος από τις αρμόδιες αρχές του άλλου κράτους μέλους, έχουν προκύψει στοιχεία τα οποία ενδέχεται να είναι χρήσιμα για τη βεβαίωση εμμέσου φόρου στο τελευταίο κράτος μέλος.

2. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών είναι δυνατόν, στο πλαίσιο των διαδικασιών που ορίζονται στο άρθρο 19, να επεκτείνουν την ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπεται στην παράγραφο 1 σε περιπτώσεις άλλες από τις ρητώς αναφερόμενες σ' αυτήν.

3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα και εφαρμόζουν τις αναγκαίες διαδικασίες προκειμένου να διασφαλίζεται η συλλογή των πληροφοριών που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 για διαβίβαση στα άλλα κράτη μέλη.

## Άρθρο 14

Οι αρμόδιες αρχές κάθε κράτους μέλους γνωστοποιούν αμελλητί στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερομένων κρατών μελών όλες τις χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με πράξεις που είναι ή που θεωρούν ότι είναι αντίθετες προς τη νομοθεσία περί έμμεσης φορολογίας.

## ΤΙΤΛΟΣ V

## Όροι που διέπουν τη συνδρομή

## Άρθρο 15

1. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που καλείται να παράσχει πληροφορίες δυνάμει των προηγούμενων άρθρων, τις διαβιβάζει το ταχύτερο δυνατόν και εν πάση περιπτώσει εντός των προθεσμιών που ορίζονται σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 19. Οι πληροφορίες που παρέχονται κατόπιν αιτήσεως πρέπει να διαβιβάζονται εντός τριών μηνών από την παραλαβή της αίτησης, εκτός αν η προθεσμία παραταθεί από την αιτούσα αρχή.

2. Αν η αρμόδια αρχή συναντά εμπόδια για την παροχή των πληροφοριών, ενημερώνει σχετικά χωρίς καθυστέρηση την άλλη ενδιαφερόμενη αρχή ή αρχές προσδιορίζοντας τη φύση των εμποδίων.

## Άρθρο 16

1. Μετά από συμφωνία μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρμόδιας αρχής και σύμφωνα με διαδικασία που ορίζει η τελευταία, υπάλληλοι ειδικά εξουσιοδοτημένοι από την αιτούσα αρχή μπορούν να συλλέξουν, στα γραφεία όπου ασκούν τις δραστηριότητές τους οι διοικητικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή, πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας περί έμμεσης φορολογίας, οι οποίες είναι αναγκαίες στην αιτούσα αρχή και προέρχονται από την τεκμηρίωση στην οποία έχει πρόσβαση το προσωπικό των γραφείων αυτών. Οι υπάλληλοι αυτοί εξουσιοδοτούνται να λαμβάνουν αντίγραφα της εν λόγω τεκμηρίωσης.

2. Δυνάμει των συμφωνιών μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρμόδιας αρχής, η αρμόδια αρχή επιτρέπει να παρευρίσκονται υπάλληλοι που έχουν εξουσιοδοτηθεί από το κράτος μέλος της αιτούσας αρχής στο κατάλληλο τμήμα φορολογικής εξέτασης που διενεργείται στο αρμόδιο κράτος μέλος.

3. Αν το αίτημα γίνει δεκτό, η αρμόδια αρχή οφείλει να γνωστοποιήσει, το συντομότερο δυνατόν, στην αιτούσα αρχή το χρόνο και τον τόπο διεξαγωγής της εξέτασης, την αρχή ή τον υπάλληλο που έχει διοριστεί για την διενέργεια της εξέτασης καθώς και τις διαδικασίες και τους όρους που θεσπίζει για τη διενέργεια της εξέτασης. Όλες οι αποφάσεις σχετικά με τη διεξαγωγή της φορολογικής εξέτασης λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή.

4. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων εξετάζονται και, κατά περίπτωση, ρυθμίζονται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 19.

## Άρθρο 17

1. Κάθε πληροφορία που κοινοποιείται υπό οποιαδήποτε μορφή κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θεωρείται

εμπιστευτική. Οι εν λόγω πληροφορίες καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο και τυγχάνουν της προστασίας που προβλέπεται για τέτοιου είδους πληροφορίες τόσο από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο περιήλθαν, όσο και από τις αντίστοιχες διατάξεις που εφαρμόζονται στα κοινοτικά όργανα. Εν πάση περιπτώσει οι πληροφορίες αυτές:

— είναι προσιτές μόνο στα πρόσωπα τα οποία έχουν άμεση σχέση με τη βεβαίωση ή το διοικητικό έλεγχο των εμμέσων φόρων ή στα άτομα των οποίων τα καθήκοντα, στα πλαίσια των κοινοτικών οργάνων, απαιτούν να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές. Δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς διαφορετικούς από αυτούς που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν η αρχή η οποία παρέχει τις πληροφορίες αυτές έχει συμφωνήσει ρητά και εφόσον οι διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αρχή η οποία τις έλαβε δεν απαγορεύουν τέτοια κοινοποίηση ή χρήση,

— είναι επίσης δυνατόν να γνωστοποιηθούν επ' ευκαιρία δικαστικής διαδικασίας ή διαδικασίας που επισύρει την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, όταν οι διαδικασίες αυτές συνδέονται με τη βεβαίωση ή τον έλεγχο της βεβαίωσης του έμμεσου φόρου, αλλά μόνο στα άτομα που μετέχουν άμεσα στις διαδικασίες αυτές· εντούτοις, η κοινοποίηση των πληροφοριών αυτών είναι δυνατή κατά τη διάρκεια δημοσίων ακροάσεων ή επ' ευκαιρία δικαστικών αποφάσεων εφόσον δεν αντιτίθεται σ' αυτό η αρμόδια αρχή,

— σε καμία περίπτωση δεν χρησιμοποιούνται κατ'άλλον τρόπο παρά μόνο για σκοπούς φορολογικούς ή σκοπούς δικαστικής διαδικασίας ή διαδικασίας που επισύρει την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, όταν οι διαδικασίες αυτές συνδέονται με τη βεβαίωση ή τον έλεγχο της βεβαίωσης του φόρου.

2. Η παράγραφος 1 δεν υποχρεώνει κράτος μέλος, του οποίου η νομοθεσία ορίζει, για εσωτερικούς λόγους, αυστηρότερους περιορισμούς από τους περιεχόμενους στην εν λόγω παράγραφο, να παρέχει τις ζητούμενες πληροφορίες αν η αιτούσα αρχή δεν αναλαμβάνει την υποχρέωση να σεβαστεί του αυστηρότερους αυτούς περιορισμούς.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες, επιτρέπουν τη χρησιμοποίησή τους για άλλους σκοπούς στο κράτος μέλος που τις έχει ζητήσει, όταν, κατά τη νομοθεσία του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες, η χρησιμοποίησή τους είναι δυνατή για παρόμοιους σκοπούς.

4. Όταν η αιτούσα αρχή θεωρεί ότι οι πληροφορίες τις οποίες έλαβε από την αρμόδια αρχή, ενδέχεται να φανούν χρήσιμες στην αρμόδια αρχή τρίτου κράτους μέλους, μπορεί να τις διαβιβάσει στην τελευταία με την συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής που έχει παράσχει αυτές.

#### Άρθρο 18

1. Ο παρών κανονισμός δεν δεσμεύει τις διοικητικές αρχές των κρατών μελών να παρέχουν αμοιβαία συνδρομή εφό-

σον τούτο είναι δυνατόν να προσβάλει τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους στο οποίο υπάγονται.

2. Η άρνηση συνδρομής πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

#### ΤΙΤΛΟΣ VI

#### Διαβουλεύσεις και διαδικασίες συντονισμού

#### Άρθρο 19

1. Η Επιτροπή οργανώνει συσκέψεις με τους εκπροσώπους των κρατών μελών, κατά τη διάρκεια των οποίων:

— εξετάζεται σε γενικό πλαίσιο η λειτουργία των ρυθμίσεων διοικητικής συνεργασίας που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό όσον αφορά, ειδικότερα, τη θέσπιση και λειτουργία κανόνων για τη διαπίστωση της ύπαρξης και την επαλήθευση των ενδοκοινοτικών συναλλαγών,

— θεσπίζονται κοινές πρακτικές διαδικασίες για τη διαβίβαση των πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 3, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη τα μέτρα που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο του άρθρου 11,

— εξετάζονται οι πληροφορίες που έχουν αποσταλεί στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 3 προκειμένου να συναχθούν τα σχετικά συμπεράσματα, να προσδιοριστούν τα μέτρα που απαιτούνται για τον τερματισμό των πράξεων που αντίκεινται στη νομοθεσία περί έμμεσης φορολογίας και, κατά περίπτωση, να προταθούν τροποποιήσεις των υπαρχουσών κοινοτικών διατάξεων ή θέσπιση νέων διατάξεων,

— εξετάζονται και συζητούνται οι περιπτώσεις και οι διαδικασίες όσον αφορά τη συντονισμένη φορολογική εξέταση που προβλέπεται στο άρθρο 7.

2. Για τα θέματα διμερούς ενδιαφέροντος, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών είναι δυνατόν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, να επιτρέπουν σε αρχές που αυτές ορίζουν, να έρχονται σε επαφή απευθείας για συγκεκριμένες περιπτώσεις ή ορισμένες κατηγορίες περιπτώσεων.

3. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για:

α) τη διασφάλιση, στο εσωτερικό τους, του ορθού συντονισμού μεταξύ των αρμοδίων αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 1·

β) την καθιέρωση άμεσης συνεργασίας μεταξύ των ειδικά εξουσιοδοτημένων προς το σκοπό αυτό αρχών·

γ) τη διασφάλιση, μέσω των κατάλληλων ρυθμίσεων, της καλής λειτουργίας της αμοιβαίας συνδρομής που προβλέπει ο παρών κανονισμός, συμπεριλαμβανομένου

του διορισμού κεντρικού φορέα όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

4. Τα κράτη μέλη, από κοινού με την Επιτροπή, παρακολουθούν συνεχώς την εξέλιξη της συνεργασίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο και ανταλλάσσουν τις εμπειρίες τους, ιδιαίτερα όσον αφορά νέους τρόπους ή μεθόδους φοροδιαφυγής ή απάτης, προκειμένου να βελτιωθεί η συνεργασία αυτή και, κατά περίπτωση, να καταρτιστούν κανόνες όπως περιγράφεται στην παράγραφο 1.

5. Η Επιτροπή γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, μόλις περιέλθουν στη γνώση της, όλες τις πληροφορίες που λαμβάνει δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 3 ή κάθε άλλη σχετική πληροφορία που είναι σε θέση να χορηγήσει.

## ΤΙΤΛΟΣ VII

### Τελικές διατάξεις

#### Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή κάθε συμφωνία διοικητικής συνεργασίας με τρίτες χώρες στον τομέα των εμμέσων φόρων.

2. Τα κράτη μέλη παραιτούνται από κάθε απαίτηση επιστροφής των εξόδων που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού εκτός, κατά περίπτωση, όσον αφορά τις αμοιβές εμπειρογνομόνων.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ο όρος «έγγραφα» περιλαμβάνει και τις πληροφορίες που περιέχονται ή διαβιβάζονται με συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών.

#### Άρθρο 21

1. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα των εθνικών νομοθετικών διατάξεων τις οποίες θεσπίζουν μεταγενέστερα στον τομέα που καλύπτεται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό δεν περιορίζουν ούτε περιορίζονται από τις ρυθμίσεις που περιέχονται σε άλλες συμφωνίες ή πράξεις που αφορούν τη συνεργασία σε φορολογικά ζητήματα.

3. Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει την εφαρμογή στα κράτη μέλη των κανόνων σχετικά με τη δικαστική συνδρομή σε ποινικά ζητήματα.

#### Άρθρο 22

Η οδηγία 79/1070/EOK <sup>(1)</sup> του Συμβουλίου καταργείται.

#### Άρθρο 23

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

<sup>(1)</sup> ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 8.